

Zou je bij jezelf in de klas willen zitten?

#op koers blijven

#professionele
leergemeenschap

Toen ik laatst op een studiedag was, kwam de vraag naar voren 'Zou je bij jezelf in de klas willen zitten?' Als het antwoord 'Nee' is, weet je dat je iets moet veranderen. Als elke leerkracht deze vraag meeneemt als voorbereiding op een klassenbezoek of als reflectievraag in een nagesprek, durf ik met zekerheid te zeggen dat het allemaal goed komt! Marjolein Klunder over klassenbezoeken.

Als Intern Begeleider op de Petrus Dondersschool in Den Haag doe ik best veel klassenbezoeken. Ik vind het heerlijk om te doen. Je ziet zoveel wanneer je een klas inloopt. Ik geniet ervan als ik kinderen zie leren, als ik ze zie verbazen of heel erg enthousiast zie worden van iets nieuws. Dit is het beste te zien bij de kleuters en groep 3. In de bovenbouw groepen vind ik het vooral leuk om te zien hoe kinderen steeds bijdehanter worden, omdat ze natuurlijk meer weten. Als je veel rondloopt is het voor de kinderen heel 'normaal' dat je binnenkomt. Je krijgt een glimlach of ze zwaaien stiekem.

Onbekend

Maar wanneer het onbekenden zijn (externen van buitenaf) of iemand die normaliter niet vaak binnenloopt, is het voor kinderen toch anders. Soms zie je bij de kinderen een bepaalde onrust.

Lees verder

Wanneer ik weet dat iemand in mijn eigen groep 8 komt kijken, bereid ik de kinderen voor. Ik zeg dan bijvoorbeeld: "De directeur komt vandaag kijken, hij komt kijken of ik mijn best wel doe." Een directeur heeft er niks aan als ik een toneelstukje opvoer. En het gebeurt altijd wel een keer dat je niet zo goed voorbereid bent. Ik weet nog dat ik een keer werd geobserveerd tijdens een les technisch lezen. Ik zeg altijd tegen de kinderen in mijn klas: "Als je een woord niet snapt, zeg het dan, want dan vertel ik wat het woord betekent." Je voelt hem al aankomen. Het meest onmogelijke woord kwam voorbij, en ik wist niet wat het woord betekende. Je moet dan creatief zijn en snel een oplossing bedenken. Ik heb toen maar Google geopend op het Digibord en heb het woord met de klas opgezocht. Stiekem schaamde ik me wel een beetje. De directeur vond het allemaal wel lollig en liep nog net niet met tranen in zijn ogen van het lachen de deur uit. Ik kreeg toen in een kort nagesprek terug dat hij vond dat ik het creatief had opgelost en dat hij het leuk vond dat ik me kwetsbaar durfde op te stellen naar mijn klas. Je mag het best toegeven als je iets niet weet.

Anders doen

Tijdens mijn Master SEN moest ik al mijn oudergesprekken, kindgesprekken en gesprekken met collega's filmen. Ook lessen moesten gefilmd worden, want alle reflectieverslagen die ik schreef, moesten aangeleverd worden met videobewijs. Dit videobewijs werd dan soms tijdens assessments afgespeeld. De vraag was altijd: 'Kun je uitleggen wat je hier doet?' en 'Waarom doe je datgene wat je doet?' Daarna kwam dan vaak de vraag: 'Zou je het ook anders kunnen doen?' Lachwekkend tijdens deze assessments waren de leerlingen die dan even voor de camera hun tong gingen uitsteken naar de kijker. Zo kregen de vaak serieuze gesprekken toch nog een grappige wending. Het kan namelijk best confronterend zijn als je jezelf op camera terug ziet. Ik heb ooit een jurkje, waarvan ik dacht dat het leuk stond, nooit meer aangetrokken. Naast deze grappige en confronterende bijzaken is het wel echt leerzaam jezelf terug te zien. Het geeft je inzicht in je eigen leerkrachtgedrag en je ziet eens vanaf een ander oogpunt wat er in je klas gebeurt.